

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema XL.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

nos [qui sumus a bor syluestris & sterilis, & vere oleaster ille, de quo Paulus, Rom. 11. v. 17. & 24] accipiamus à surculo: qui insititios nos facit & frugiferos, vt habeamus beneficio mortis Christi, remissionem peccatorum, vitam & salutem eternam.

Quia enim per Baptismum induimus Christum Gal. 3. v. 27. ipsi sic coniungimur, incorporamur & ita inserimur, vt veniamus in communionem & societatem omnium bonorum eius. Qui enim Christum filium donauit, omnia cum ipso donauit, Rom. 8. v. 32.

Quicquid igitur Christus habet, quicquid fecit, quicquid impetrauit, id omne ad nos pertinet. Ideoq; pro peccatis nostris passus, & ad iustificationem nostram resurrexit. Rom. 4. Animam suam dedit redemptionem pro nobis, Matth. 20. v. 28, Joh. 10. v. 15,

Hæc non tantum magnam consolationem adferunt: sed etiam admonitionem continent, vt grati simus.

III Huc pertinet id, quod Paulus dicit, Insititios nos factos similitudine mortis eius: sic scilicet, vt cum ipso nõ tantum viuere, sed pro ipso etiam atque cum ipso mori cupiamus. Præsertim hoc sensu, quem Paulus hoc loco vrget, vt peccatis moriamur, vt crucifigamus veterem hominem, vt non pariamur regnare peccatum, &c. Exemplum Pauli videt. Cor. 9. v. 27. & Gal. 6. v. 14. Vide enim Gal. 5. v. 24.

IV. LOCVS. De resurrectione nostra, quæ à Christi resurrectione dependet, I. Cor. 15. v. 20. potest dici. Si illa debet esse læta, moriendum primo peccato dum viuimus deinde etiam resurgendum à peccatis. Sic post pie mori & læti resurgere poterimus.

F I N I S.

T H E M A XL.

Rom. 6. v. 8.

Quod si mortui sumus cum Christo, credimus quod & viuemus cum illo.

DISPO.

DISPOSITIO.

Paulus Phil. 3. v. 11. se hoc vnum cupere ait, vt fiat morti Christi conformis, quo sic etiam occurrat ei ad resurrectionem mortuorum. Idem vt de nobis omnib. fiat, Paulus hoc capite strenue agit; dum omnes Christianos adhortatur, vt cum Christo moriantur, sepeliantur, atq; in morte ipsi complantentur, atque cum ipso etiam resurgant. Vbi quidem notandum, hæc verba duplicem habere sensum, atque primum spiritualiter nobis moriendum atq; resurgendum, quod Paulus hic etiam principaliter vrget: deinde vero hæc eadem ad mortem quoque & resurrectionem corporalem posse transferri. Vtrunque enim cum Christo & in Christo fieri decet.

Nos autem ordine de vtroque audiemus, & audita ad vsum transferre studebimus.

I. Pars.

Primum vult Paulus hoc loco, vt moriamur. Non autem loquitur de morte corporali: sed de tali morte vbi viuentes morimur. Alioquin non necesse erat exhortari nos vt moriamur: quia antiquum pactum est, *Du must sterben* (Syr. 14. v. 18.) velis nolis.

Itaq; Paulus vult nos mori spiritualiter. Hoc quid sit, ipse supra hoc cap. v. 2. explicat, quod sit *mori peccato*. Eadem phrasi Petrus vtitur, 1. Pet. 2. v. 24. vbi vult, vt peccatis mortui viuamus iustitiæ.

Deinde vero Paulus vult nos mori peccato, cum Christo. Hoc vero quid est? Anne Christus etiam peccatum habuit? minime. Quomodo ergo is mortuus est peccato? Resp. Mortuus est peccato nostro, non suo, cum ipse nullū habuerit. Esa. 53. v. 9. Et hoc nihil aliud est, quam id Rom. 4. v. 25. Pro iniquitatib. nostris datus est. Esa. 53. v. 4. Iniquitates nostras ipse tulit, & 1. Pet. 2. v. 24. iniquitates nostras in ligno obtulit.

Tertio. Addit Paulus, quodnam simus consequuturi præmium, si cum Christo moriamur peccatis. Credimus

quod & cum ipso viuemus, ait. Sicut enim Christus mortuus, excitatus est ad æternam vitam, vt amplius mori non possit: ita non tantum nos in hac vita resurgemus à peccatis. & in nouitate vitæ ambulabimus, si ipsi fuerimus commortui, Verbum etiam post hanc vitam, beneficio resurrectionis Christi, ad æternam & beatam vitam resurgemus.

DISCIMVS, Non tantum meditationem mortis corporalis esse necessariam: sed etiam spiritualis mortis. Nisi enim homo Christianus prius spiritualiter peccatis moriatur, pie mori corporaliter non potest. Hinc toties vrger scriptura mortificationem illam carnis, membrorum & veteris Adami, Rom. 8. v. 13. Coloss. 3. v. 5. Idem est quod de crucifixione carnis Paulus habet, Roman. 6. v. 6. Gal. 5. v. 24. & 6 v. 14.

Sicut enim mortuus homo non amplius peccat, ita regeneratus homo debet peccatis esse mortuus, & porro viuere iustitiæ, vt supra ex 1. Pet. 2 v. 24. dictum est. Non regnet in mortali corpore peccatum, Rom. 6. v. 12. Tu dominaberis peccato, Gen. 4. v. 7. Frænanda & in seruitutem redigenda est caro, 1. Cor. 9. v. 27.

Sicut autem mors dolorem habet: ita etiam hæc mortificatio. Est temp. *Alis & vud Blut sawer an.*

At vincendum consideratione amplissimi præmii, quod propositum est: resurrectionis scilicet & vitæ, quam Christus restituet, &c.

II. Pars.

Vidimus, quomodo cum Christo moriendum spiritualiter. Nunc etiam, quomodo corporaliter morituri, cum Christo mori debeant, videbimus: vt cum ipso etiam læti aliquando resurgant.

Primum autem cum Christo mori, est mori pie atque cum inuocatione nominis Christi, in vera fide, quod propter ipsius meritum peccata sint nobis remissa, & ideo secunda mors nihil iuris in nos habet.

Dein-

Deinde mori cum Christo, est sic mori, sicut Christus mortuus est: non quidem quantum attinet genus supplicij, quod pro nobis pertulit, sed ratione imitationis, ut sequamur illius vestigia, 1. Pet. 2. v. 2. Hac scilicet ratione.

1. Ut placide & lubenti animo moriamur. Sicut ipse lubens reliquit vitam Joh. 1. v. 18.

Sic Simeon cupit dimitti, Luc. 2. v. 29. & Paulus dissolui, cum Domino visum fuerit, Phil. 1. v. 23.

2. Ut ante mortem ignoscamus inimicis, sicut Christus orauit pro crucifixoribus, Esa. 53. v. 12. Luc. 23. v. 34. Reconciliare, dum *in via es*. Matt. 5. v. 15.

Id fecit Stephanus, Act. 7. v. 60.

3. Ut patri cœlesti commendemus spiritum nostrum. Exemplo Christi, Luc. 23. v. 46. Dauidis, Psal. 31. v. 6. Stephani, Act. 7. v. 59.

Tertio, cum Christo mori, est propter Christi nomen relinquere vitam: si ita ferat necessitas. Non ut cum Petro tantum promittamus Christo hoc, Matt. 26. v. 35. at post negemus: sed ut constantes in confessione maneamus: ut Stephanus, & Petrus post acceptum spiritum sanctum, &c.

Qui sic moriuntur cum Christo, (quocumque modo id requirat Deus) illi certi esse possunt & debent, quod cum Christo sint resurrecturi ad vitam æternam.

Hinc id: Beati qui in Domino moriuntur, Apoc. 14. v. 13. Et, qui amisit vitam, inueniet eam, Matt. 16. v. 26. Luc. 18. v. 30.

Vsus huius loci ex prædictis per se manifestus est: Quæ sit ars bene moriendi, hæc sc. si cum Christo moriamur.

Illud etiam facit lætam resurrectionem cum eodem.

F I N I S.

THEMA XLI. •

Rom. 6.

Stipendium peccati mors est; Donum autem Dei vita æterna in Christo Iesu Domino nostro.

Ll 4

DISPO-